

prima instanță - (Judecătoria Hîncești) M. Macar

instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, L. Popova, A. Pahopol

ÎN C H E I E R E

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului depus reprezentantul Întreprinderii cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată, avocatul Ruslan Costaș,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată împotriva lui Dumitru Talmazan cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată și menținută hotărârea Judecătoriai Hîncești din 14 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La 08 decembrie 2015, reprezentantul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, avocatul Ruslan Costaș, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Talmazan, solicitând încasarea datoriei pentru energia electrică consumată în sumă de 9 800,74 lei și a taxei de stat în sumă de 294,02 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că pârâtul a consumat fraudulos energie electrică, în lipsa unui contract încheiat cu furnizorul, conectându-se desinestătător la rețeaua furnizorului, fără a se adresa în prealabil cu cerere de perfectare a contractului de furnizare a energiei electrice. Faptul dat a fost fixat de furnizor și reflectat în actele nr. A16880 din 14 noiembrie 2012, nr. A19324 din 10 martie 2013, nr. A24647 din 04 februarie 2014 și nr. B026993 din 15 ianuarie 2015, prin care s-a constatat conectarea directă la rețeaua de energie electrică prin evitarea echipamentului de măsurare.

Prin urmare, a fost efectuată recalcularea energiei electrice consumate în baza puterii/intensității depistate la momentul controlului, pe perioade de la ultimele controale a locului de consum, conform sistemului pausal și înaintate facturile pentru plata energiei electrice consumate fraudulos. În acest fel, au fost înaintate spre plată și nu au fost achitate facturile nr. 1200907011 în sumă de 922,72 lei, nr. 1200907014 în sumă de 118,50 lei, nr. 12009070115 în sumă de 7316,98 lei și nr. 1200907016 în sumă de 1442,54 lei, în sumă totală de 9 800,74 lei.

Menționează că datoria pârâtului pentru energia electrică constituie 60 319,48 lei. Pentru încasarea forțată a datoriei acumulate Curtea Apel Chișinău la 08 octombrie 2015 a admis cererea de încasare a datoriei în mărime de 29 428,50 lei, conform facturilor nr. 1200907009 din 06 februarie 2012 în sumă de 23 300,34 lei, nr. 1200907010 din 16 octombrie 2012 în sumă de 4 383,84 lei, nr. 1200907012 din 10 decembrie 2012 în sumă de 385,52 lei și nr. 1200907013 din 15 ianuarie 2013 în sumă de 358,80 lei, iar facturile în sumă de 9 800,74 lei nu au fost incluse în acțiunea admisă de Curtea de Apel.

Susține că pârâtul nu a contestat în judecată actele de control și facturile pentru consumul fraudulos de energie.

La 03 februarie 2015 pârâtul a primit reclamația privind neachitarea datoriei de 58 876,94 lei, însă nu a întreprins nici o măsură privind executarea obligațiilor față de reclamant, fapt ce l-a determinat să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 14 martie 2016 s-a admis parțial acțiunea.

S-a încasat de la Dumitru Talmazan în beneficul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL suma de 8 878,02 lei cu titlul de datorie pentru energia electrică consumată și suma de 270 lei cu titlu de taxă de stat.

În rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

La 31 martie 2016 reprezentantul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie”, avocatul Ruslan Costaș, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 03 iunie 2016 apel motivat, împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Hîncești din 14 martie 2016, în partea prin care s-a respins cerința privind încasarea datoriei în mărime de 922,72 lei, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2016 s-a respins apelul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și menținută hotărârea Judecătorei Hîncești din 14 martie 2016.

Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel, la 09 noiembrie 2016 reprezentantul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, avocatul Ruslan Costaș, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii Judecătorei Hîncești din 14 martie 2016, în partea respingerii cerințelor privind încasarea datoriei pentru energia electrică consumată, în mărime de 922,72 lei

și casarea în tot a deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să se modifice hotărârea Judecătorei Hîncești din 14 martie 2016, să se admită cererea de chemare în judecată în totalitate și să se încaseze din contul intimatului în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL suma datoriei pentru energia electrică consumată, în mărime de 922,72 lei și cheltuielile de judecată în mărime 361,52 lei.

În motivarea recursului a indicat că, probele și temeiurile legale vin în contradicție cu hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel, la adoptarea cărora s-a încălcat și nu s-a interpretat corect legea materială și procesuală, iar hotărârea instanței de fond este una legală și întemeiată.

Susține că instanța de fond și de apel incorect au apreciat hotărârile instanțelor de judecată și cerințele recurentului și ca rezultat nu au aplicat legea materială care urma să fie aplicată.

Indică că suma de 922,72 lei nu a fost solicitată printr-o altă acțiune și instanțele de judecată nu s-au expus referitor la suma de 922,72 lei într-un alt proces, decât în prezentul proces.

Astfel, factura nr. 1200907011 în sumă de 922,72 lei nu a fost inclusă în suma acțiunii examinate de instanța de apel la 08 octombrie 2015 și nu a format obiectul pretențiilor acesteia.

Despre această factură se menționează în cererea de apel și acțiunea de bază, din dosarul precedent, dar acesta nu a fost inclusă în suma acțiunii și nu s-a solicitat încasarea sumei de 922,72 lei, indicate în factura nr. 1200907011. Respectiv nici instanța de fond și nici instanța de apel nu s-au expus pe marginea facturii nr. 1200907011 în sumă de 922,72 lei.

Consideră că instanțele de judecată nu au aplicat legea materială care trebuiau să o aplice, și anume, p. 35, p. 50 lit. b, p. 80 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, art. 1398 și art. 512 alin. (1) Codul civil.

Totodată, instanța de fond și de apel au apreciat declarativ și neîntemeiat precum că suma de 922,72 lei a fost obiectul unei alte acțiuni și prin decizia din 08 octombrie 2015 Curtea de Apel Chișinău s-a expus referitor la aceasta.

Astfel, instanțele de judecată au îngădit dreptul recurentului la acces liber la justiție, prevăzut de art. 20 din Constituție și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a copiei deciziei instanței de apel, recursul depus de reprezentantul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, avocatul Ruslan Costăș, la 09 noiembrie 2016, se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul depus de reprezentantul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, avocatul Ruslan Costaș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Întreprinderii cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată, avocatul Ruslan Costaș, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari